

ת"פ 40135/03/20 - מדינת ישראל נגד אסף בר סלע

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 40135-03-20 מדינת ישראל נ' בר סלע 9 מאי 2022

לפני	כבוד השופטת אילה אורן
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	אסף בר סלע

גזר דין

כתב האישום והסדר טיעון הדיוני

1. מתמצית עובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם עולה כי ביום 25.7.2019 בשעה 12:45 שהה הנאשם עם אשתו בחדר המיון של בית החולים "מאיר" בכפר סבא (להלן: בית החולים) ושוחח עם הרופא ד"ר יוסף רודריג (להלן: "המתלונן") על מצבה הרפואי הקשה של אשתו שזה עתה ילדה. בה בעת הבחין המתמחה ד"ר חאלד מוסא שהנאשם הקליט את השיחה והעיר לו על כך והמתלונן הפסיק לדבר. בתגובה, הניף הנאשם את הטלפון הנייד שלו והחל לצלם את המתלונן. מיד לאחר מכן חסם המתלונן עם ידו את עדשת המצלמה והניף את ידו לעבר ידו של הנאשם שאחזה במצלמה, ואמר לנאשם שאסור לצלם בבית החולים. בתגובה היכה הנאשם את המתלונן בידו שאחזה כוס קפה בפניו של המתלונן. בגין מעשים אלו הורשע הנאשם בתקיפת עובד חירום, עבירה לפי סעיף 382א(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").
2. בהתאם להסדר טיעון דיוני שנכרת בין הצדדים, בתום שמיעת עדויות של שלושה רופאים מטעם התביעה, הודה הנאשם בעובדות כתב אישום אשר תוקן במסגרת הסדר טיעון, ונשלח לשירות המבחן לשם קבלת תסקיר שהתבקש לבחון, בין היתר, את ביטול הרשעת הנאשם.

תסקיר שירות המבחן

3. הנאשם בן 47, נשוי ואב לשלושה ילדים קטינים צעירים. תסקיר שירות המבחן מיום 13.1.2022 פירט את נסיבות חייו המורכבות של הנאשם, שמפאת צנעת הפרט לא ארחיב עליהן את הדיבור, אך יצוין כי הנאשם גדל בסביבה מורכבת, והוא מתמודד עם קושי הנוגע למות אביו לפני כ- 6 שנים בעטיו הידרדר מצבו הרגשי, דבר שהשליך גם על הלחץ בו היה נתון בעת האירוע מחמת החשש לבריאות אשתו.
4. בנוגע לאירוע הנאשם נטל אחריות מלאה למעשיו והסביר כי התנהל באופן תוקפני ואגרסיבי כלפי הצוות הרפואי מתוך המצוקה והחשש לאבד את אשתו ברקע הטראומה של אובדן אביו. הוצע לנאשם לפנות לקבלת טיפול בעניין זה, הוא הביע הסכמתו ופנה לשם כך לקופת חולים. אשר להערכת הסיכון מהנאשם בחן שירות

המבחן את השיקולים הצריכים וקבע כי המסוכנות מהנאשם להתפתחות אירוע אלים נמוכה.

5. הנאשם עובד מזה כשנתיים כשליח. שירות המבחן ציין בתסקירו כי על אף שהנאשם לא הציג פגיעה קונקרטית בעיסוקו, בנסיבותיו האישיות ובהעדר עברו הפלילי לצד נכונותו להשתלב בטיפול, המליץ לבטל את הרשעת הנאשם ולהשית עליו של"צ בהיקף של 200 שעות והעמדתו בצו מבחן.

6. חוות דעת מאת הממונה על עבודות השירות מיום 13.4.2022 קבעה שהנאשם כשיר לביצוע עבודות שירות.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

7. ב"כ המאשימה עוה"ד רוני אלסטר הפנתה לנסיבותיו האישיות של הנאשם ולעובדות בהן הורשע הנאשם וחומרתן, וטענה כי יש לדחות את המלצת שירות המבחן לביטול הרשעת הנאשם במיוחד לו, משלא חלים תנאי הלכת כתב. עוד הוסיפה ב"כ המאשימה וטענה כי ביטול הרשעה הוא חריג שאין לנקוט בו כשמדובר על תקיפה של רופא שהותקף על ידי הנאשם בשל אי שביעות רצונו מהטיפול באשתו. אשר למתחם העונש ההולם עתרה המאשימה לקביעת מתחם הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 9 חודשי מאסר והפנתה לפסיקה לתמיכה בטענותיה. לפיכך עתרה ב"כ המאשימה להותיר את הרשעת הנאשם על כנה, ובהתחשב בגילו, בהיותו נעדר עבר פלילי ובתסקיר שהוגש, ביקשה להשית עליו מספר חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, לצד מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

8. ב"כ הנאשם עוה"ד שי טובים, עתר לאמץ את המלצת שירות המבחן, לבטל את הרשעת הנאשם ולהשית עליו עונש שיקומי. בהתייחס לנושא השיקום טען ב"כ הנאשם כי האבסורד הוא שאדם נעדר עבר פלילי אינו יכול להציג "שיקום" כדוגמת אדם בעל עבר פלילי, היות שהוא אינו זקוק לשיקום, דבר שאין לזקוף לחובתו אלא לזכותו.

9. נטען כי המעשה שביצע הנאשם הוא ברף נמוך, משום שכל מטרתו הייתה לתעד את האירוע ולא לפעול באלימות. המעשה שביצע הנאשם נבע מתגובה להתנהלות המתלונן שהרים את ידו כלפי הנאשם, ומתוך הלחץ הרב בו היה נתון הנאשם עקב מצבה הרפואי הקשה של אשתו, ולכן זהו המקרה הנכון לביטול הרשעה.

10. בנוגע לנסיבותיו האישיות טען ב"כ הנאשם כי הנאשם נעדר עבר פלילי, נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה כנה. הנאשם עובד כמשלוחן, מתפרנס בדוחק, וההליך המתנהל נגדו מקשה עליו למצוא מקום עבודה טוב יותר, דבר הפוגע בו ובמשפחתו כלכלית, ומובן שהעדר ביטול ההרשעה תזיק קונקרטי להמשך פרנסתו. בנוגע לפסיקה שהגישה המאשימה טען ב"כ הנאשם שהיא אינה רלוונטית וביקש להתעלם ממנה.

11. הנאשם בדברו האחרון הסביר שהאירוע היה מלחץ מאוד משום שאשתו אמרה לו שהיא לא יכולה לנשום, והוא הכה במכה קטנה בידו את הרופא והוא מצטער על כך. עוד סיפר כי הוא עובד כמשלוחן בחברת "תן ביס", ומאז שהתיק מתנהל הוא לא הצליח להתקבל לחברה גדולה יותר ולשפר את תנאי עבודתו, ואף לא הצליח להירשם לקורס הדברה.

אי הרשעה

12. כלל הוא כי מי שהוכחה אשמתו יורשע בדין ורק במקרים יוצאי דופן, כחריג שבחריגים, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מההרשעה לבין חומרת העבירה שביצע, יוכל בית המשפט להורות על ביטול ההרשעה בהתאם לסמכותו המעוגנת בסעיף 192א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (רע"פ 1535/20 דוקורקר נ' מדינת ישראל (15.3.2020); ע"פ 4318/20 מדינת ישראל נ' חסן (18.4.2021)).

13. כידוע, ההלכה בעניין הימנעות מהרשעה או ביטולה נקבעה בע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 (1997) ((להלן: "הלכת כתב"), והיא דורשת קיומם של שני תנאים מצטברים: הראשון, כי **סוג העבירה** מאפשר לוותר על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים; והשני, כי ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בסיכויי השיקום של הנאשם.

14. תנאי הפגיעה "בסיכויי השיקום" פורש בפסיקה כ"פגיעה קשה וקונקרטי" בנאשם כתוצאה מההרשעה שהוכחה על סמך תשתית ראיתית ברורה (רע"פ 7224/14 פרנסקי נ' מדינת ישראל (10.11.2014); רע"פ 6429/18 פלוני נ' מדינת ישראל (18.11.2018)). ודוק, נקבע כי אין די בהוכחת אפשרות תאורטית לפגיעה עתידית, אלא בהוכחת נזק מוחשי וקשה בשיקומו של הנאשם (רע"פ 9118/12 פרג'ין נ' מדינת ישראל (1.1.2013); רע"פ 3589/14 לוזון נ' מדינת ישראל (10.6.2014); רע"פ 1097/18 בצלאל נ' מדינת ישראל (18.04.2018)).

15. בית המשפט העליון דן בשנים האחרונות בהלכת כתב לאחר תיקון 113 לחוק העונשין, ודחה את הניסיונות לבטלה ולרככה (רע"פ 2327/19 אדוארדו נ' מדינת ישראל (19.5.2019); רע"פ 2937/20 וואלפא נ' מדינת ישראל (19.5.2020)). בתוך כך הבהירה הפסיקה שסוגיית ההרשעה עומדת בפני עצמה, כלומר שהיא אינה חלק מהעונש, וממילא גם לא חלק ממתחם הענישה (רע"פ 3195/19 אגוזי נ' מדינת ישראל (4.7.2019); רע"פ 547/21 סיטניק נ' מדינת ישראל (17.3.2021)).

16. ולענייננו, ספק רב בעיניי אם החומרה הרבה הנודעת לאלימות כלפי עובדי ציבור בכלל ורופא במיון בבית חולים ציבורי בפרט, מצדיקה במהותה בחינה של ביטול או הימנעות מהרשעה, גם במקרה של תקיפה ברף נמוך. האינטרס הציבורי של הוקעת מעשים נלוזים ומעוררי שאט נפש אלו הוא בעל משקל בכורה, וזה אינו מתיישב ככלל עם ביטול הרשעה.

17. זאת ועוד, גם אם היה הנאשם צולח את התנאי הראשון בהלכת כתב, הרי שלא הוכח קיומו של נזק קונקרטי הפוגע בשיקומו ובאורחות חייו. טענת ב"כ הנאשם כי אדם נורמטיבי, בשונה ממי שלחובתו עבר פלילי מתקשה להציג "שיקום", לא שכנעני היות שהגדרת השיקום נבחנת בהתאם לנסיבותיו של הנאשם העומד בפני בית המשפט.

18. לגופו של עניין, הנאשם עובד כשליח, ולא נטען וממילא לא הוכח שכתוצאה מהותרת הרשעתו על כנה הוא יפוטל ויאבד את מקום עבודתו. באשר למקומות עבודה עתידיים שהנאשם לא הצליח להתקבל אליהם כתוצאה

מההליך דעסקינן, גם טענה זו נטענה ללא אסמכתה לצידה. אף שאני נכונה להכיר בקושי במציאת מקום עבודה לאחר הרשעה בפלילים, כבר אמרנו כי אין די בכך, אלא יש צורך בהוכחה לנזק קונקרטי.

19. ובנוגע להמלצת שירות המבחן, מושכלות ראשונים הם כי הסמכות לגזירת העונש נתונה לבית המשפט והוא אינו מחוייב לאמץ את המלצת שירות המבחן המשמשת כלי עזר לבית המשפט (ע"פ 8068/21 מרם נ' מדינת ישראל (4.4.2022); רע"פ 5731/21 אבו סראחן נ' מדינת ישראל (22.8.2021)).

20. אשר על כן, הגעתי לכלל מסקנה כי בענייננו לא מתקיימים התנאים המצטברים בהלכת כתב, ואין מקום להורות על ביטול הרשעת הנאשם.

גזירת העונש

21. העיקרון המנחה בגזירת הדין הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירה בה הורשע נאשם בנסיבותיה, ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג העונש ומידתו. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, במלאכת גזירת הדין על בית המשפט לקבוע תחילה את מתחם העונש ההולם לעבירה בה הורשע הנאשם, בהתחשב בחומרת הפגיעה בערכים המוגנים ובמדיניות הענישה הנוהגת, ובהמשך לגזור את עונשו של הנאשם בתוך המתחם, בהתחשב במכלול נסיבותיו האישיות ושיקולים נוספים שאינם קשורים בעבירה.

קביעת מתחם העונש ההולם

22. הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו הם זכותם של עובדי ציבור בכלל ורופאים בפרט, לשלמות גופם, לביטחונם האישי במיוחד במקום עבודתם בבית החולים, כמו גם להגנה על כבודם. זאת ועוד, למעשה תקיפה כלפי עובדי ציבור נילוות פגיעה בסדר החברתי וביכולתם של עובדי הציבור לבצע את תפקידם. יפים לענייננו דבריה של כב' השופטת ד' ברק-ארז בע"פ 4565/13 אמון נ' מדינת ישראל (4.11.2013):

"בית משפט זה כבר פסק בעבר כי מעבר לחומרה הכללית הנודעת לעבירות אלימות, הרי שלאלימות המכוונת כנגד עובדי ציבור נודעת חומרה מיוחדת, מאחר שהן פוגעות פגיעה אנושה גם בערך החברתי הנודע לתפקוד התקין של השירות הציבורי [...]. עובדי הציבור 'חשופים בצריח' - כמי שלא אחת נמצאים בחזית ההתמודדות עם מתן שירות לאנשים שיודעים אף הם קשיים. עובדי הציבור נדרשים להתגייס כל יום מחדש למתן שירות ולשם כך לגייס כוחות גוף ונפש. זהו הרקע לחקיקת עבירות מיוחדות שעניינן לא רק הגנה על שלמות גופם של עובדי הציבור, אלא גם הגנה על כבודם, לפחות במצבים שבהם הפגיעה היא פגיעה קשה בליבתו".

23. על החומרה היתרה הגלומה במעשי אלימות כלפי רופאים העושים תפקידים למען הציבור במסירות ראויה לציון, וכמעשה של יום ביומו מצילים חיי אדם, יפים דבריה של כב' השופטת י' וילנר בע"פ 7220/19 זגורי נ' מדינת ישראל (6.2.2020), כדלקמן:

"[...] אין להשלים עם מצב בו אנשי צוות רפואי, האמונים על צרכיו החיוניים של הציבור, יחושו כי הם מאוימים או ימצאו עצמם מוכים ומותקפים על-ידי מטופל או בני משפחתו בעת שהם עושים את מלאכתם נאמנה [...]. שומה עלינו כחברה מתוקנת להבטיח כי אנשי הצוות הרפואי הפועלים יום-יום תחת עומסים כבדים, במסירות ובהתמדה, יוכלו לבצע את

מלאכתם כשהם חשים בטוחים ומוגנים, וללא כל מורא (ראו: ע"פ 2712/09 שמילוב נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 2 (18.11.2009)).

והוסיפה והדגישה את חשיבות הוקעת מעשי אלימות כלפי צוות רפואי בענישה מחמירה:

"[...] מעשי אלימות או איומים המופנים כלפי אנשי צוות רפואי הניצבים על משמרתם אינם פוגעים "רק" בקורבן העבירה מושא התקיפה או האיומים, כי אם בשלומם של החולים כולם [...]. מעשים אלה מחייבים, אפוא, ענישה מחמירה - אשר תבטא גמול ראוי בגין הפגיעות האמורות, וכן תשמש אמצעי להרתעת הרבים מפני ביצועם. זאת, בייחוד על רקע המציאות בימינו, בה נוכחים אנו לצערנו כי איומים על רופאים ואחיות ואף תקיפתם של אנשי צוות רפואי - הינם חזון נפרץ [...]."

24. ובענייננו, מעשיו של הנאשם אינם עולים לכדי עבירת אלימות חמורה, אך בהחלט אין להקל בהם ראש. אין חולק כי הנאשם לא פנה אל ד"ר רודריג במטרה לתקוף אותו, אך התייעד שניסה לבצע, בתחילה בעת שהקליט את השיחה, ובהמשך כשניסה לצלם אותו למרות שנאמר לו מפורשות שאסור להקליט ולצלם, היה מעשה כוחני. בכך שפעל הנאשם בניגוד להנחיות ברורות שקיבל הסלים בהתנהגותו התוקפנית את האירוע, שהיה בידיו תרתי משמע.

25. ויובהר, כי מצופה שאדם הפונה לקבלת טיפול רפואי במיון בבית החולים לא יקליט את הנעשה במקום ובוודאי שימנע מלצלם, משום שבכך הוא עלול לפגוע פגיעה חמורה בפרטיותם של חולים ובבני משפחותיהם, והדברים מדברים בעד עצמם. הנאשם לא כיבד את פרטיות החולים במיון, ולא שעה להוראת הרופא כשהתבקש לחדול ממעשיו. תחת זאת, כאשר חסם ד"ר רודריג את עדשת המצלמה בידו, תקף אותו הנאשם. אומנם, מדובר במכה אחת שלא הותירה חבלה, אך תקיפה אלימה אינה נותנת אותותיה רק בגוף, אלא גם בנפשו וכבודו של האדם.

26. חושב לומר, שהלחץ בו היה נתון הנאשם עקב מצבה הבריאותי של אשתו מובן. עם זאת אין בכך בשום אופן כדי להצדיק פגיעה כלשהי בצוות הרפואי ובראשם בד"ר רודריג, מנהל חדר המיון שעושה יום ים בתפקידו להצלת חיי אדם. הכאה של צוות רפואי בבית חולים היא מעשה חמור שיש להוקיעו בקול ברור ובלתי משתמע לשתי פנים. משכך, אני סבורה שמידת הפגיעה שפגע הנאשם בערכים המוגנים בינונית.

27. בחינת הפסיקה הנוהגת מצביעה על מנעד רחב של ענישה בגין ביצוע עבירה של תקיפת עובד ציבור, ממנה ניתן ללמוד לענייננו על מתחם העונש ההולם בשיקולים המחייבים לחומרה וקולה, כדלקמן:

א. ברע"פ 3695/20 חן נ' מדינת ישראל (22.6.2020) (פסיקה שהוגשה ע"י המאשימה) נדון עניינו של נאשם שהורשע על פי הודאתו בתקיפת עובד ציבור ואיומים בגין אירוע במהלכו סטר לרופא מספר פעמים בשל אי שביעות רצונו מטיפול שניתן לבנו, ואיום בפגיעה בחייו ותקיפת רופא אחר במכות באצבעו בחזהו של הרופא. תסקיר שירות המבחן המליץ על ביטול ההרשעה. הצדדים הגיעו להסדר טיעון בו עתרו במשותף להשית על הנאשם מאסר מותנה, של"צ בהיקף 350 שעות, קנס כספי ופיצוי למתלוננים. בית משפט השלום בראשון לציון דחה את הסדר הטיעון, וקבע כי מתחם עונש הולם נע בין מספר חודשי מאסר ועד 12 חודשי מאסר בפועל, בין היתר בהתייחסו אל העבירה כאל "מכת מדינה" והשית על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסרים מותנים ופיצוי בסך 4,500 ש"ח. ערעור שהגיש הנאשם על חומרת העונש לבית המשפט המחוזי מרכז ובקשה לרשות ערעור נדחו.

ב. בע"פ 2273/20 מור ואח' נ' מדינת ישראל (2.6.2020) (פסיקה שהוגשה ע"י המאשימה) הורשעו אם ובתה על פי הודאתן בעובדות כתב אישום מתוקן בכך שתקפו רופאה במיון מאחר שסברו שהסבתא נפטרה בהיעדר טיפול נאות. הבת הורשעה בעבירה של תקיפת עובד ציבור בכך שתקפה את המתלוננת וגרמה לה לחבלות, והאם הורשעה בניסיון תקיפה והיזק לרכוש בכך שצעקה על המתלוננת, קיללה אותה והשליכה מסך מחשב על הרצפה והוא התנפץ. בית המשפט השלום בתל אביב גזר על הנאשמות מאסר מותנה, 200 שעות של"צ, פיצוי למתלוננת והתחייבות להימנע מעבירה, בהתחשב בהיותן נעדרות עבר פלילי, ומשהוגשו בעניינן תסקירים חיוביים מאת שירות המבחן שהמליצו להימנע מהרשעתן. ערעור שהגישה המדינה על קולת העונש של הבת נדחה. מנגד הגישו הנאשמות ערעור על החלטת בית המשפט לדחות בקשתן להגשת ערעור באיחור, ולפיכך נותרו העונשים שנגזרו על הנאשמות על כן.

ג. ברע"פ 5458/12 ליכטמן נ' מדינת ישראל (15.7.2012) נדחה ערעור שהגיש נאשם שהורשע בהתאם להודאתו בתקיפת רופא, בכך שהשכיב אותו על הרצפה ובעט בו, לצד הרשעתו לאחר שמיעת ראיות בתקיפת אחות שהגיעה לעזור לרופא והנאשם דחף והכה אותה. לרופא נגרמו סימנים במצח ומתחת לעין ושריטות, ולמתלוננת נגרמה נפיחות ביד. בית המשפט השלום עמד על כך שהרקע לתקיפה היה חוסר שביעות רצונו של הנאשם מהטיפול באביו שנזקק להחייאה, ובסופו של דבר נפטר. בהתחשב בהיעדר עבר פלילי ובהודאת הנאשם בחלקו הארי של כתב האישום, חלוק הזמן וחרטה שהביע, נגזר עונשו ל- 6 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלוות, לרבות פיצוי בסך 7,500 ש"ח. ערעור ורשות ערעור שהגיש הנאשם נדחו.

ד. בעפ"ג (מחוזי מרכז) 25595-01-15 יהושע נ' מדינת ישראל (8.3.2015) נדון עניינו של נאשם שהורשע על פי הודאתו, בעבירה של תקיפת עובד ציבור ואיומים בכך שבעת שטופל במחלקה פנימית בבית חולים חבט באמצעות אגרופ בחזהו של רופא ואז אחז בחולצתו ובצווארו ואיים עליו. הנאשם, מכור לסמים עבר טיפול בשירות המבחן במשך כשנה וחצי בה הוגשו תסקירים שבסופו של דבר הגיש תסקיר שלילי בעניינו. בית המשפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ועד 6 חודשי מאסר בפועל תוך התחשבות בנסיבותיו האישיות של הנאשם, חלוק הזמן והודאתו באשמה, גזר דינו ל- 6 חודשי מאסר בעבודות שירות וענישה נלוות. ערעור שהגיש הנאשם על חומרת העונש נדחה.

ה. בעפ"ג (מחוזי מרכז) 44005-10-12 בוחבוט נ' מדינת ישראל (15.1.2013) נדחה ערעור של נאשם שהורשע במסגרת הסדר טיעון דיוני בתקיפת אורתופד שטיפל בו בעת שהגיע לבית החולים חבול לאחר תאונת דרכים. הנאשם תקף את הרופא באגרופים בראשו, פניו וחזהו ועקב כך נגרמו לרופא שפשופים, נפיחות ושריטה. בית המשפט גזר על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלוות בהתחשב בהיעדר עבר פלילי, בהודאת הנאשם, הבעת החרטה הכנה ותסקירי שירות המבחן מהם עלה שהוא שיתף פעולה באופן חלקי לצד חומרת העבירה והצורך בהרתעה.

28. לאחר שנתתי דעתי לעבירה בה הורשע הנאשם בנסיבותיה, למידת הפגיעה בערכים המוגנים ובהתאם לפסיקה הנוהגת אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ועד 9 חודשי מאסר בפועל.

קביעת העונש בתוך המתחם

29. תיקון 113 לחוק העונשין מורה כי קביעת העונש בתוך המתחם תעשה תוך התחשבות בנסיבותיו האישיות של הנאשם.

30. לקולה נתתי דעתי לנסיבותיו האישיות של הנאשם שהוא כבן 48, נשוי ואב לשלושה ילדים, נעדר עבר פלילי מכל סוג, אשר מתמודד בשנים האחרונות עם קושי נפשי עקב פטירת אביו, שמשליך על תפקודו ולכך הוא מודע ומעוניין בהליך טיפולי.

31. עוד לקחתי בחשבון את הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, אולם זו נמסרה בתום פרשת התביעה בה העידו בין היתר שלושה רופאים ובהם ד"ר רודריג.

32. במכלול הטעמים לקולה וחומרה אני סבורה שיש לגזור את עונשו של הנאשם בשליש הראשון של מתחם העונש, כך שיושת עליו מאסר לריצוי בעבודות שירות.

אשר על כן החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 3 חודשים.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו, לבקשתו, ביום 1.9.2022 בשעה 8:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות ברמלה.

הנאשם מוזהר בחובתו להקפיד על קיום תנאי עבודות השירות, אחרת הוא יהיה צפוי להפקעת העונש, ולריצוי במאסר ממש.

ב. מאסר מותנה למשך 7 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע למשך 3 שנים, מתום ריצוי עונש המאסר בעבודות השירות.

ג. מאסר מותנה למשך 3 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איומים, למשך 3 שנים, מיום סיום ריצוי המאסר בעבודות שירות.

ד. הנאשם ישלם פיצוי למתלונן העבירה בסך 3,000 ₪, ב- 5 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל מיום 1.1.2023. (המאשימה תעדכן את מזכירות בית המשפט בפרטי המתלונן ותעדכנו על אודות תוצאות גזר הדין והפיצוי שנפסק לטובתו).

ה. הנאשם יתחייב להימנע מכל עבירת אלימות וככל שיפר התחייבותו בתוך שנתיים מהיום, ישלם 4,000 ₪.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז-לוד בתוך 45 ימים.

עמוד 7

המזכירות תשלח עותק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

הנאשם:

אני מבין את פרטי גזר הדין ומתחייב שלא לבצע עבירות אלימות בתוך שנתיים, ומבין שככל שאפר את התחייבותי אשלם 4,000 ₪.

ניתן היום, ח' אייר תשפ"ב, 09 מאי 2022, במעמד הצדדים: ב"כ המאשימה עו"ד אורית מנצ'יקובסקי, הנאשם וב"כ עו"ד שי טובים.